ΤΟ ΚΛΑΔΙ ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2026)

καὶ τὴν Φραγκίσκη. Ἡ τελευταία της φωτογραφία τὴν ἔδειχνε ἀδυνατισμένη καὶ μαραμένη. Καὶ ὁ Λωράν, βλέποντάς την, σκεφτόταν τὴν ὑπέροχη νέα ποὺ εἶχε ἀγαπήσει ἄλλοτε... Θὰ εἶχε μεταβληθῆ τάχα σ' αὐτὸ τὸ σκιάχτρο ἂν εἶχε τολμήσει τότε νὰ τὴν κάνη δική του ;

Συχνά, ὁ Μωράν ἄνοιγε ἕνα μεγάλο κουτὶ καὶ κύτταζε ἕνα σπασμένο κλαδὶ πασχαλιᾶς ποὺ φύλαγε μέσα σ' αὐτό... Μιὰ μέρα ἡ γυναῖκα του τὸν βρῆκε ξαφνικὰ τὴν ὥρα ποὺ ἄνοιγε τὸ κουτὶ καὶ κύτταζε ἐκστατικὸς τὸ περιεχόμενό του...

— Θὰ ἤθελα νὰ μάθω, τοῦ εἶπε τί σοῦ θυμίζει αὐτό ;

Ὁ Μωράν κύτταζε τὴ γυναῖκα του, μὲ τὸ πάχος της καὶ μὲ τὴν ἔκφρασί της ποὺ τὴν ἔδειχνε εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτό της.

Ποῦ εἶχαν λοιπὸν καταλήξει τὰ ὄνειρά του, τὰ ἰδανικά του ;... Σ' αὐτὴ τὴ νοικοκυρά !

Ἀνάσανε βαθειὰ τὶς εὐωδιὲς τῶν ἀνθισμένων πασχαλιῶν, ποὖμπαιναν ἀπ' τ' ἀνοιχτὸ παρόθυρο. Κι' αὐτὴ ἡ εὐωδία τοῦ ξανάφερε στὴ μνήμη του γλυκειὲς τρελλὲς ἀναμνήσεις...

Προσπαθοῦσε ν' ἀναπαραστήσει τὴ Φραγκίσκη, ἔτσι ὅπως ἦταν ἄλλοτε...

— Αὐτὸ τὸ κλαδί, ἀποκρίθηκε στὴ γυναῖκα του, ἦταν ἄλλοτε ζωντανό, μοσκοβολημένο, γεμᾶτο λουλούδια.. Καὶ νὰ ποῦ κατάντησε !

— Τί σοῦ θυμίζει ; ἐπέμενε ἐκείνη.

— Τὴν πιὸ τίμια πρᾶξι τῆς ζωῆς μου, μιὰ πρᾶξι γενναία κ' εὐγενική.

Καὶ ρίχνοντας ἕνα βλέμμα μίσους στὴ γυναῖκα του, ἐπρόσθεσε :

— Μιὰ πρᾶξι γενναία, γιὰ τὴν ὁποία μενανοῶ ὡστόσο καθημερινῶς !

EDMOND JALOUX

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος (2050)

ὁποία ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία μας.

— Τότε πρέπει νὰ τῆς γράψετε.

— Ἀκριβῶς Μὰ μιὰ ἐπιστολὴ τέτοια θὰ εἶνε ἱστορικὴ γιὰ τὴ ζωή μας... Θὰ μείνη στὰ ἀρχεῖα τῆς οἰκογενείας... Γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ εἶνε μιὰ ἐπιστολὴ μὲ ὕφος, γραμμένη σὲ ὡραία πρόζα, σωστὸ μικρὸ ἀριστούργημα... Χωρὶς ἀσυνταξίες κι' ἀνορθογραφίες...

Κι' ὁ Μπριωμὸν ἐπρόσθεσε γελῶντας:

— Μά, ἀλλοίμονο ! δὲν θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου καθόλου ἱκανὸ γιὰ νὰ γράψω αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα.

Ὁ Ντελὸρμ ἔσκασε στὰ γέλια. Κι' ὁ νέος, παίρνοντας θάρρος, φώναξε κατευθυσιασμένος:

— Θέλετε νὰ τὴ γράψετε σεῖς ; Ὦ ! τί εὐτυχία !... Γράφετε.. γράφετε ἀμέσως...

— Ὁ Ζοζὲφ Ντελὸρμ, γελῶντας πάντα μὲ τὴν παράδοξη αὐτὴ ἀντιστροφὴ τῶν ρόλων, ἄρχισε νὰ γράφη τὴν ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ μὲ τὸ καλύτερο ὕφος του, μὲ τὸ καλύτερο γράψιμό του...

Εἶχε γίνει ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς... τοῦ γραμματέως του!

Κι' ἔγραφε.. ἔγραφε...

«Ἀγάπη μου !

Τί εὐτυχία !... Τὸ ὄνειρό μας ἐπῆρε σάρκα καὶ ὀστᾶ. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ σοῦ γράφω εἶμαι καὶ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ..

Ὁ Μπριωμὸν τὸν παρακολουθοῦσε μ' ἕνα ὕφος θριάμβου, κουνῶντας κάθε τόσο τὸ κεφάλι του σὰν νὰ λέγε:

— «Μπράβο !...» Ὡραῖα !... Ἔξοχα !... Καλὰ τὰ γράφεις !... Γράφε... Γράφε...

Κι' ὁ Ντελὸρμ ἔγραφε... ἔγραφε...

CHARLES FOLEY

ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΔΕΜΑΤΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2045)

ρὸζ καὶ ξανθὸ κεφαλάκι τῆς κ. Μπελζεβίλ, ποὺ ξεχώριζε μέσ' ἀπὸ τὰ στάχυα.

Ἡ κ. ντὲ Μπελζεβίλ, ποὺ ἦταν γυναῖκα πεπειραμένη, εἶδε σ' αὐτὰ τὰ μάτια—ποὺ ἦσαν πολὺ ὡραῖα γιὰ μάτια χωρικοῦ—πῶς θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ τοῦ ἐπιβάλη τὴ θέλησί της..

— Μοναχά, ἐξακολούθησε ἐκεῖνος, εἶμαι ἄνθρωπος ποὺ δέχομαι μιὰ καλὴ συμβουλή. Ἐδίσταζα πρὸ ὀλίγου τί ν' ἀποφασίσω... Ἐσεῖς θὰ μὲ βγάλετε τώρα ἀπὸ τὴ δύσκολη θέσι μου. Λοιπόν, τί λέτε καὶ σεῖς ; Πρέπει νὰ πάω τὸ δεμάτι στὸν κ. ντὲ Μπελζεβίλ ἢ νὰ τὸ κρατήσω ;... Λοιπόν, πέστε μου, τί μὲ συμβουλεύετε : Νὰ τὸ κρατήσω ;

— Ἀλλοίμονο ! ἀναστέναξε ἡ νέα γυναῖκα. Ἀφοῦ εἶστε τόσο ἀδυσώπητος, ἀφοῦ κιμμιὰ ὑπόσχεσις, καμμιὰ ἱκεσία δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς συγκινήση.. τότε... τότ...

Ἄχ, ἦσαν πολὺ ὡραῖα, ἀλήθεια, αὐτὰ τὰ μάτια τοῦ χωρικοῦ, τὰ ὁποῖα τὴν κύτταζαν μὲ μιὰ φλόγα ποὺ μεγάλωνε ὁλένα ..

—... Σᾶς συμβουλεύω .. ἐξακολούθησε ἡ κ. ντὲ Μπελζεβίλ.

Καὶ τὰ δόντια του ἦσαν κατόλευκα μέσ' στὸ ὁρεσερὸ καὶ νεανικὸ στόμα του.

— ...Σᾶς συμβουλεύω...

— Νὰ πάω τὸ δεμάτι στὸν πύργο ;... ρώτησε χαμογελῶ ντα ἐκεῖνος.

— Ὦ, ὄχι ! Ὄχι στὸν πύργο ! φώναξε ἐκείνη, κρύβοντας γρήγορα-γρήγορα τὸ κατακόκκινο μουτράκι της μέσα στὸ χρυσὸ δεμάτι... Στὴν καλύβα σου καλύτερα...

Κι' ἀναστέναξε παθητικά.

CATULLE MENDÈS

Ο ΣΚΛΑΒΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 2032)

δυ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ φορᾶ τὸ φράκο του καὶ νὰ πηγαίνη στὶς δεξιώσεις. Φοβόταν μήπως ἡ κακογλωσσιὰ τοῦ σκοτώση κι' αὐτὴ τὴν ἐπαγγελματική του ἱκανότητα, ὅπως τοῦ σκότωσε καὶ τὸν ἔρωτά του. Ἦταν σκλάβος ὅλων αὐτῶν τῶν γυναικῶν ποὺ τὸν ἀγαποῦσαν καὶ πνίγοταν στὴν ἀγκαλιά τους γιατὶ καταλάβαινε ὅτι κατὰ βάθος τῆς περιφρονοῦσε. Ὁ Τζιάκομο Λορένα εἶχε τιμωρηθῆ γιατὶ εἶχε παίξει μὲ τὸν ἔρωτα καὶ δὲν γλύτωσε ἀπὸ τὸ μαρτύριο παρὰ μόνο τὸ βράδυ ποὺ παντρεύθηκε τὴ γρηα μαρκησία ποὺ δὲν εἶχε τὴ δύναμι, λόγω τῆς ἡλικίας της, οὔτε νὰ τὸν ζηλέψη.

ΑΡΜΑΝΔΟ ΚΟΥΡΤΣΙΟ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἡ καλλονὴ κ' ἡ ἀσχήμια ἐξαφανίζονται ἐξ ἴσου μὲ τὶς ρυτίδες τοῦ γήρατος : Ἡ καλλονὴ χάνεται κ' ἀσχήμια κρύβεται!

* * *

Ὑποδέχεται κανεὶς ἕναν ἄνθρωπο σύμφωνα μὲ τὰ ροῦχα ποὺ φορᾶ καὶ τὸν ἀποχαιρετᾶ σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ ἔδειξε.

Φενελὸν

***

Εἶμαι οἰκονόμος, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ στερήσεις.

Κ α π ὸ ς

***

Μὴ δένεις ποτὲ τὴν καρδιά σου σὲ πράγματα περαστικά.

Σ α α δ ῆ

***

Ἡ χάρις εἶνε γιὰ τὸ σῶμα, ὅτι εἶνε ἡ καλαισθησία γιὰ τὸ πνεῦμα.

Λὰ Ρ ο σ φ ο υ κ ὼ

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)
Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»
Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 7
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»
Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφαπούλου